

Evaluering en gang til

Evaluering en gang til

Vi har haft den fornøjelse at se vor artikel om forskningsevaluering i Økonomi og Politik nr. 1 1985-86 efterfulgt af to replikker af Ria Andersen og Hanne Foss Hansen og af Hans Aage i tidsskriftets nr. 2 1985-86. Vor artikel har således allerede akkumuleret et „citation count” på 2 stk. og har derved haft den af os ønskede effekt, at fremkalde en diskussion.

Ria Andersens og Hanne Foss Hansens budskab forekommer at være, at der findes mange metoder for forskningsevaluering, og at man i en konkret evalueringssituation bør bruge flere metoder samtidig (p. 263). Vi er helt enige i dette synspunkt. Vi understreger da også flere gange i vor artikel, at den af os foreslåede DEA-metode kun kan være een del af en samlet forskningsevaluering og altså må kombineres med andre metoder og overvejelser.

Vi er derimod ikke helt klare over, hvad Hans Aages budskab egentlig er. Vi fortolker hans replik nærmest som et udtryk for harme over at der i det hele taget bliver

gjort et forsøg på at evaluere forskning. Hvis dette er en korrekt fortolkning, da repræsenterer Hans Aage en holdning, som man ganske tit møder blandt forskere: forskning må ikke gøres til genstand for evaluering. Den kreative forskningsproces er så esoterisk og ømtålelig, at den beskadiges ved input- og outputmålinger, med tab for hele samfundet som en følge. Vi mener, at denne holdning ikke er realistisk, blandt andet fordi en evaluering under alle omstændigheder vil blive foretaget i forbindelse med forskningsbudgetteringen. Det er endda vor mening, at forskning kan og bør måles. Forskning, der ikke gøres tilgængelig for en bredere kreds, har ikke megen værdi: det er nødvendigt at publicere. Et mål for forskningsproduktiviteten kan derfor fås ved en vurdering af publiceringsomfanget, som illustreret i vor artikel. Det er en helt anden sag, at DEA-analysen muligvis skal yderligere forfines, f.eks. ved anvendelse af yderligere input- og outputkategorier.

En budgettering baseret udelukkende på fremtidige forskningsplaner er ikke anvendelige. Der må findes en metode, der sammen med andre metoder - kan måle den hidtidige forskningsproduktion. Den foreslåede DEA-metode er efter vor opfattelse en sådan metode.

„For at undgå unødigt opmærksomhed” udelades numret på vort institut i vor undersøgelse. Det kan dog oplyses, at det - i modsat til Hans Aages formodning - ikke er nr. 2, 16 eller 17.

*Institut for Virksomhedsledelse,
Odense Universitet*